

Uchwała Nr XXXIV/30/ 13
Rady Miasta Skierniewice
z dnia 25 marca 2013 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Prezydenta Miasta Skierniewice.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887, Nr 217, poz. 1281, z 2012 r. poz. 567 oraz z 2013 r. poz. 153) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501, Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 182, poz. 1228, Nr 254, poz. 1700, z 2011 r. Nr 6, poz. 18, Nr 34, poz. 173, Nr 106, poz. 622 i Nr 186, poz. 1100 oraz z 2012 r. poz. 1101 i 1529) – **Rada Miasta Skierniewice uchwala, co następuje:**

- § 1. Uznaje się za bezzasadną skargę na działalność Prezydenta Miasta Skierniewice w zakresie nałożenia na skarżącą obowiązku utrzymania w czystości terenu, który nie przylega bezpośrednio do granicy jej nieruchomości - przekazaną Radzie Miasta Skierniewice do rozpatrzenia przez Departament Kontroli i Skarg Urzędu Marszałkowskiego w Łodzi.
- § 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta Skierniewice do poinformowania skarżącej o sposobie załatwienia skargi, o której mowa w § 1.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Mariusz Dziuda

Uzasadnienie

Pismem z dnia 7 lutego 2013 roku Urząd Marszałkowski w Łodzi przekazał Radzie Miasta Skierniewice skargę zawierającą zarzuty pod adresem Prezydenta Miasta Skierniewice dotyczące obowiązku utrzymania w czystości terenu nie przylegającego bezpośrednio do granicy nieruchomości skarżącej.

Rada Miasta po zapoznaniu się z wyjaśnieniami Prezydenta Miasta Skierniewice w sprawie powyższej skargi – uznała skargę za bezzasadną.

Z wyjaśnień przedstawionych w tej sprawie wynika, iż w dniu 30 listopada 2010 roku zwróciła się do Prezydenta Miasta z pismem w sprawie odśnieżania chodnika położonego wzdłuż Jej nieruchomości, w którym podnosiła sprawę zasadności obowiązku odśnieżania z uwagi na fakt, iż w/wym. chodnik jest oddzielony wąskim pasem gruntu od granicy nieruchomości. Ponieważ zgodnie z zapisami obowiązującego wówczas Regulaminu organizacyjnego Urzędu Miasta Skierniewice, sprawy związane z utrzymanie czystości i porządku na terenie Miasta były realizowane przez Wydział Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska, przedmiotowe pismo zostało skierowane do Naczelnika w/wym. Wydziału, celem rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi.

Po dokonaniu wizji w terenie przez pracownika Wydziału Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska, w dniu 14 grudnia 2010r., skarżącą poinformowano, iż wąski pas gruntu między granicą nieruchomości, a chodnikiem nie jest w ścisłym tego słowa znaczeniu trawnikiem i w związku z tym wynikający z przepisów prawa obowiązek utrzymania w czystości chodnika położonego wzdłuż nieruchomości leży po stronie właściciela tej nieruchomości.

Należy nadmienić, iż wspomniany teren o szerokości ok. 70 cm pomiędzy obrzeżem chodnikowym a ogrodzeniem nieruchomości, powstał po przebudowie starego chodnika z płytek, na nowy z kostki brukowej. Teren ten nigdy nie był urządowany jako trawnik i nadal nie jest tak utrzymywany. Właściwy trawnik w tej części pasa drogowego znajduje się pomiędzy chodnikiem, a jezdnią i ma szerokość ok. 2,00 – 2,50 m.

Na ponowne pismo w powyższej sprawie, skierowane w dniu 30 grudnia 2010 r. do Wydziału Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska Urzędu Miasta, skarżącej w dniu 17 stycznia 2011 roku udzielono pisemnej odpowiedzi, w której

podtrzymane zostało dotychczasowe stanowisko w tej sprawie, zawarte w piśmie z dnia 14 grudnia 2010 roku.

Należy podkreślić, iż stanowisko zawarte w pisemnych odpowiedziach kierowanych do skarżącej, oparte było m.in. na kanwie rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 5 listopada 1997 roku, w którym TK orzekł m.in. zgodność z Konstytucją art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W obszernym uzasadnieniu wyroku Trybunał Konstytucyjny zaprezentował następujące stanowisko: *„Art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o czystości i porządku jest wyrazem przyjętego od dawna poglądu, zgodnie z którym z prawa własności wynikają także określone obowiązki społeczne. Obowiązek nałożony na właścicieli nieruchomości wynika również z tradycji prawnej istniejącej w polskim ustawodawstwie. Od dawna bowiem obowiązek utrzymywania czystości na własnej nieruchomości oraz na przylegającym do niej chodniku i części jezdni spoczywał na właścicielach nieruchomości. Podobne rozwiązania, nakładające na właścicieli nieruchomości obowiązki w zakresie sprzątania części dróg i ulic przylegających do nieruchomości, obowiązują również w innych krajach Europy. Obowiązki te, traktowane jako element tradycji i kultury społecznej, posiadają częstokroć o wiele szerszy zakres aniżeli zaskarżone przepisy polskie”*.

Zdaniem TK intencją ustawodawcy w momencie tworzenia ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach było stworzenie prawnych gwarancji utrzymania czystości na terenach zurbanizowanych. Trybunał Konstytucyjny uznał istnienie istotnego interesu społecznego w ustanowieniu regulacji służących utrzymywaniu czystości w gminach. Czystość i estetyka miejsca zamieszkania obywateli oraz jego otoczenia są elementem kultury społeczeństwa i jako takie zasługują na prawną ochronę. Wprowadzenie w drodze ustawy obowiązku utrzymywania czystości chodników przylegających do nieruchomości przez właścicieli tychże nieruchomości jest niezbędne dla zapewnienia właściwej ochrony interesu publicznego, który miał na względzie ustawodawca. Nie istnieje bowiem równie efektywny sposób zapewnienia porządku, jak nałożenie obowiązku na właścicieli nieruchomości.

Nietrafny jest, zdaniem TK zarzut, że art. 5 ust. 1 pkt 4 narusza konstytucyjną zasadę równości obywateli przez to, iż w sposób wybiórczy (według kryterium posiadania tytułu własności nieruchomości), dzieli obywateli na tych, na których nakłada nowe obowiązki świadczenia pracy na rzecz innych podmiotów prawa. Obowiązki wynikające z art. 5 ust. 1 pkt 4 ciążyą na wszystkich właścicielach nieruchomości położonych przy ulicach w sposób równy, jakkolwiek zróżnicowany może być zakres tych obowiązków.

Kryterium różnicującym zakres obowiązków będzie długość przylegającego do nieruchomości chodnika i wyznaczającego w związku z tym rozmiar pracy zobowiązanego podmiotu. Dalej TK powołał się na swoje orzecznictwo, że zasada równości nie ma charakteru bezwzględnie obowiązującego.

W ostatnich fragmentach uzasadnienia TK odniósł się do zagadnienia, czy rzeczywiście obowiązek utrzymania czystości i porządku obciąża wyłącznie gminy, zwłaszcza że z ustawy o drogach publicznych wynika jasno, że chodnik stanowi część składową drogi, na której utrzymanie porządku i czystości należy do zadań własnych gminy. Trybunał Konstytucyjny zgodził się z tezą, że zagadnienie utrzymywania czystości i porządku na drogach jest poddane regulacji niezharmonizowanych ze sobą aktów prawnych. Jednakże ustawy o samorządzie terytorialnym i o drogach publicznych tylko w sposób ogólny formułują obowiązki gmin w odniesieniu do ulic i dróg. Dopiero ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w sposób szczegółowy określiła zasady utrzymywania czystości m.in. na drogach publicznych należących do gmin. Zadaniem gminy jest tworzenie warunków do wykonywania prac związanych z utrzymaniem czystości i porządku na terenie gminy (art. 3), z czym związane jest również upoważnienie dla rady gminy do ustalania w drodze uchwały szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy (art. 4). Natomiast szczegółowe obowiązki w zakresie utrzymania czystości, także na drogach publicznych, określa art. 5. W konkluzji TK stwierdził, że zaskarżony przepis ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie narusza obowiązujących w chwili wyrokowania wzorców konstytucyjnych, tj. odpowiednio art. 2, art. 7, art. 32 i art. 64 ust. 2 Konstytucji RP. (*W. Radecki - Komentarz do ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach*).

W wyniku podjętych czynności wyjaśniających Rada Miasta Skierniewice uznała, że przedstawione przez _____ zarzuty nie znajdują uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa.

Z tych też powodów Rada Miasta Skierniewice postanowiła uznać przedmiotową skargę za bezzasadną.

Przewodniczący Rady

Mariusz Dziuda

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 roku Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.): „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.